

Bohoslužba na 3. adventnú nedeľu – 11. december 2022

– Podobenstvo o desiatich pannách –

Piesne: 179 364 365 358

Suma ev.: Lk 13,22-27 ²² Ježiš prechádzal cestou do Jeruzalema cez mestá i dediny a učil. ²³ Ktosi sa ho spýtal: „Pane, je málo tých, čo budú spasení?“ On im povedal: ²⁴ „Usilujte sa vojsť tesnou bránou, lebo mnohí, hovorím vám, sa budú usilovať vojsť, ale nebudú vladať. ²⁵ Keď hospodár vstane a zavrie dvere a vy zostanete stáť vonku, budete klopať na dvere a volať: ‚Pane, otvor nám!‘ Ale on vám odpovie: ‚Nepoznám vás. Odkiaľ ste?‘ ²⁶ Vtedy začnete hovoriť: ‚Jedli a pili sme s tebou a učil si na našich uliciach.‘ ²⁷ Ale on vám povie: ‚Nepoznám vás. Odkiaľ ste? Všetci páchatelia neprávosti, odstúpte odo mňa!‘

Lekcia: Mt 25,1-13 – Podobenstvo o desiatich pannách

¹ Vtedy sa nebeské kráľovstvo bude podobať desiatim pannám, ktoré si vzali lampy a vyšli v ústrety ženíchovi. ² Päť z nich bolo pochabých a päť rozumných. ³ Pochabé si totiž vzali lampy, ale olej si so sebou nevzali. ⁴ Rozumné si však vzali s lampami v nádobkách aj olej. ⁵ Keď ženích dlho neprichádzal, na všetky prišli driemoty a zaspali. ⁶ Uprostred noci sa rozľahol krik: ‚Hľa, ženích! Vyjdite mu v ústrety!‘ ⁷ Vtedy sa zobudili všetky panny a pripravovali si lampy. ⁸ Tu pochabé povedali rozumným: ‚Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú!‘ ⁹ No rozumné odpovedali: ‚Nie! Aby azda nebolo málo aj nám, aj vám, choďte radšej k predavačom a kúpte si!‘ ¹⁰ No kým išli kupovať olej, prišiel ženích, a tie, čo boli pripravené, vošli s ním na svadbu; a dvere sa zavreli. ¹¹ Napokon prišli aj ostatné panny a povedali: ‚Pane, pane, otvor nám!‘ ¹² On im však odpovedal: ‚Amen, hovorím vám, nepoznám vás.‘ ¹³ Bďte teda, lebo nevíete dňa ani hodiny!

Modlime sa:

Drahý Pane Ježišu, ďakujeme, že nás i dnes oslovuješ a pripravil si nám dobrú zvesť. I keď inú, akú by sme si možno žiadali. Lebo dobré správy podľa nás sú celkom iné, ako Tvoja dobrá zvesť – evanjelium. Odpusť, že sa vždy sústreďujeme na klud a blahobyť, na telesné dobroty a pôžitky – a to našu pozornosť dokáže plne odpútať od duchovných hodnôt. Je to tak aj v tomto adventnom zhone. Preto Ti ďakujeme, že našu pozornosť upriamuješ na to viacej, čo si nám pripravil; bez čoho by náš život nemal žiadnu perspektívu. Ďakujeme, že v Tebe je nám dané spasenie. Chceš nás preto obdariť sám sebou a ponúkaš nám celoživotné spoločenstvo s Tebou.

Prosíme, aby si nás k tomu uspôsobil tak, že by sme Ti vedeli v pokání srdca skutočne pripraviť cestu, odstrániť prekážky a upriamiť celú svoju pozornosť na Teba. Konaj v nás, aby sme sa celým srdcom vedeli oddať Tvojmu slovu a pôsobeniu v nás. Formuj a obnov naše zmýšľanie, aby sme sa snažili o nápravu našich vzťahov

s Tebou, s našimi blížnymi ako aj so sebou samými. Daj, aby sme Ťa videli vždy mocného, ktorý vieš a chceš konať pre naše blaho.

Ďakujeme, že Tvoje slovo vedie, povzbudzuje, potešuje a posilňuje tých, ktorí ho prijímajú. Prosíme, aby bolo čím viacej tých, ktorí takto prežívajú Tvoju zachraňujúcu moc a blízkosť, Tvoj príchod a vstup do ich života. Nech patríme medzi nich aj my. S týmto očakávaním hľadáme na Teba. Navštív a obnov nás svojím slovom. *Amen*

„... a dvere sa zavreli... Bdejte teda, lebo neviete dňa ani hodiny!“ Mt 25,10.13

Milí Bratia a milé Sestry!

Ježišove podobenstvá o nebeskom kráľovstve nie sú také jednoduché, ako sa zdajú byť. Keď začneme hľadať a vysvetľovať ich zmysel, vtedy si uvedomíme, že je v nich mnoho obrazov a každý má iné poslanie, iný odkaz. Nie vždy sa všetky tieto symbolické pripodobenia dajú spojiť do jedného celku, lebo každý jeden takýto obraz má svoju úlohu. Platí to aj o dnes počutom podobenstve a hovorím o tom preto, aby sme sa nestratili v obrazoch tým, že ich chceme všetky vysvetliť a dať do súvislosti.

Toto podobenstvo máme dnes ako adventnú zvesť a pripomína nám Ježišov tzv. druhý príchod, pretože On zaslúbil, že sa vráti. Nesmieme zabudnúť, že advent pre nás nie je očakávaním na narodenie Spasiteľa, pretože táto jedinečná skutočnosť sa už dávno udiala raz a navždy v Betleheme. Aj dielo spásy je dávno vykonané. Avšak mali by sme žiť v očakávaní na Jeho príchod – alebo náš príchod k Nemu, ak by bolo poradie také. Práve k tomu nás vedie, na to nás upozorňuje dnešné podobenstvo.

Desať dievčat dostalo za úlohu čakať a odprevadiť ženícha, ktorý má prísť – podľa vtedajších zvykov – pre svoju nevestu, aby ju priviedol do svadobného domu u svojho otca. Boli to družičky, blízke priateľky nevesty, ktorým sa tejto pocty dostalo. Ich zmýšľanie a hlavne prístup k tomuto povereniu (ako aj k ženíchovi či neveste) však bol odlišný. Na začiatku ale z toho nič nebadali. Päť z nich bolo pochabých a päť rozumných. Avšak tento rozdiel nie je badateľný. „*Keď ženích dlho neprichádzal, na všetky prišli driemoty a zaspali*“. Všetkých sa teda zmocnila únava, ani múdre nevynikali v bdení. Zrazu ale „*uprostred noci sa rozľahol krik: ‚Hľa, ženích! Vyjdite mu v ústrety!‘*“ A vtedy príchod ženícha ukázal ten zásadný rozdiel medzi nimi.

Milí Bratia a milé Sestry! Nechcime teraz riešiť, prečo tie múdre neboli nápomocné a prečo nedali oleja ostatným, tu sa nejedná o kresťanskú lásku. Ani sa nesnažme presne určiť, čo tu olej symbolizuje. Nie je to najpodstatnejšie. Ten zásadný

nedostatok je v tom, že tých päť pochabých dievčat nebolo v rozhodný čas na svojom mieste a neplnilo svoju úlohu. Keď došiel ženích, boli jednoducho preč.

Reakcia na výkrik, že ženích už prichádza, ukazuje, ako múdrym dievčatám záležalo na tomto stretnutí. Ako brali veľmi vážne a zodpovedne svoje poverenie. Nezaskočí ich tento výkrik, ale sa rýchlo pripravia ísť mu v ústrety. A čo robia tie druhé? Ony sú zaskočené tým, že mali síce trošku oleja ale sa im už takmer minul. Chcú ho nahradiť, ako sa dá, a pritom opustia svoje miesta. Ich pochabosť je v tom, že sa jednak skôr dostatočne nepripravili a ešte horšie sa stalo s nimi to, že idú nakúpiť olej a opustia svoje miesta. Nie sú na mieste, kde k nim má prísť ženích, kde ho mali čakať, lebo jedna nepripravenosť navodzuje ďalšiu, ešte horšiu situáciu, keď človek začne kvôli svojim chybám zmätene jednať. Čiže zlyhali pri plnení úlohy, ktorou boli poverené. Zháňajú to, čo sa už nedá dobehnúť a napraviť: nedá sa po prepásanom „termíne“ získať olej, a nedá sa bez oleja aj vítať ženícha. Jedine že by zostať a s hanbou priznať svoju nehodnosť a neschopnosť? To však je také trápne, ľudskej povahe úplne cudzie... Toľko nad tým uvažujem, ako by boli dopadli, ak zostanú, i keď s vyhasnutými lampami a vezmú na seba túto hanbu?

Boli poverené, vyvolené, boli ako tie ostatné, aj ony čakali. Každá z nich mala rovnakú šancu. Prečo teda tak dopadli? Pretože na svojich prípravách asi mali iné priority, alebo – ešte horšie – im na tom celom čakaní ženícha až tak veľmi nezáležalo. Brali to naľahko, bez vážnejšej osobnej angažovanosti. Tak sa stane, že v ten pravý čas na to prichádzajú aj sami. Keď potom chcú narýchlo doháňať svoje zmeškania, zistia, že premrhaný čas a nesprávne konanie už sa teraz napraviť nedá: nie sú na im určenom správnom mieste. Keď ženích dorazí, čaká ho tam iba tých päť múdrych a dobre pripravených dievčat, s ktorými **vojde na svadbu**.

Bratia a Sestry! Vojst' na svadbu v Ježišových podobenstvách znamená účasť na Božom kráľovstve. Preto každé takéto podobenstvo má dôležitú zvesť pre nás o tom, kto môže a ako môže alebo nemôže mať účasť a miesto v Jeho kráľovstve. V tom nebeskom, ktoré Ježiš Kristus sprístupnil pre každého, kto v Neho verí: kto si uvedomí, že taký aký je, by tam nikdy nemohol byť, pretože tam nemá vstup nikto a nič nedokonalé. Ale pre Jeho zástupnú obeť môže mať odpustenie hriechov a sú pred ním dvere otvorené. Pre Jeho ponuku a pozvanie je vstup možný. Ešte je možný.

Ženích voviedol do svadby panny, ktorým záležalo na jeho príchode, teda na ňom. S ním vošli cez otvorené dvere. Tým sa čas svadby naplnil, **dvere sa zavreli**. Avšak ostatné panny, ktoré boli ďaleko, lebo vtedy narýchlo zháňali olej do svojich lúčok, zmeškali a zostali vonku. Keď sa vrátili, už stáli pred zavretými dverami a márne volali. „*Pane, pane, otvor nám*“. „*On im však odpovedal: „Amen, hovorím vám, nepoznám vás.”*“ Sú mu cudzie, veď neboli v sprievode, ktorý ho čakal, ako by teda

patrili k nemu? To je ich tragédia: Mohli tam byť aj ony, ale zostali vylúčené, zostali vonku, a to si zapríčinili samy. Preto, že nemali dosť oleja? V prvom rade preto, že neboli na svojich miestach pri príchode ženícha. V druhom rade preto neboli na svojich miestach, lebo vo svojich prípravách niečo fatálne zmeškali alebo sa pomýlili, a to ich teraz dobehlo. A tak prišli o to, čo im bolo ako veľká pocta ponúknuté. Definitívne zmeškali svadbu, teraz už bolo neskoro.

„Pane, pane, otvor nám“. „On im však odpovedal: „Amen, hovorím vám, nepoznám vás.““ Je to správa, ktorá je jednoznačná. On pozná ako svojich tých, ktorým na Ňom záleží. Nie na slovách „pane, pane“, ale na prístupe, na živote, na vernosti Jemu. Veru, je to tak, ako hovorí Ježiš: „Nie každý, kto mi hovorí: „Pane, Pane!“ vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach. (Mt 7,2)

Bratia a Sestry! Pán Ježiš ukončil toto podobenstvo výzvou: „*Bďte teda, lebo neviete dňa ani hodiny!*“ Dátum či termín Jeho príchodu nám nie je známy, ale to, že k tomu stretnutiu raz dôjde, to áno. Preto Jeho výzva o bdení nastolí aj otázku: Ako to bude s našou účasťou? Aký je náš prístup k tým otvoreným dverám a k očakávaniu? Pozvanie sme dostali, evanjelium znie a my ho počujeme. Kto môže vojsť do domu svadby? Ten, kto prijal toto poverenie, berie ho vážne a so zodpovednosťou v pravý čas správne koná a preto je na svojom mieste v plnom očakávaní.

Ak nám niekto povie, prosím, buď tu a čakaj ma, tak odísť znamená nebrať ho vážne. Zostať a čakať dotyčného na určenom mieste znamená, že je mi dôležitý, záleží mi na Ňom, na jeho slove, na vzťahu s ním. Dnes teda je otázkou, aký je náš vzťah k Pánovi, ako nám na Ňom záleží, ako sa držíme Jeho slova a snažíme sa plniť Jeho vôľu?

Advent je o očakávaní – a tiež o bdení. Pán Ježiš nás dnes vyzýva, aby sme bdeli, aby naše očakávanie bolo intenzívne, napäté v tom zmysle, že bude a zostane pre nás takou prioritou, ktorou sa riadime. A v tomto vnútornom očakávaní budme správne pripravení a na svojom mieste, aby nás tam mohol nájsť. Aby sme raz aj my nezostali vonku. Teraz ešte dvere sú otvorené a budú, dokedy On nepríde – ale po Jeho príchode už nastane nová éra, definitívne sa potvrdí náš vzťah s Ním – tak či onak.

Advent je o otvorených dverách – otvorilo sa nebo, nielen ako zážitok betlehenských pastierov, ale ako prejav Božej lásky k nám... Dvere milosti sú otvorené. Pri príchode Pána Ježiša bude zjavné, kto On pre nás je, čo pre nás znamená, čo mohol vykonať v našom živote a či nás nájde pripravených vojsť do jeho slávy. Teraz znie pozvanie, pretože sú dvere otvorené, ale aj varovanie, že neskoro bude klopať a volať pred zavretými dverami tomu, kto zostane vymknutý. Aký je náš prístup a vzťah s Ním? Nezakladajme si na tom, čo si sami myslíme, že prečo

určite tam právom vstúpime, lebo je to nebezpečné. Ale môžeme si zakladať vo viere na Jeho milosti, ktorou nás ešte stále pozýva k Jemu zaviazanému životu. Otvorme Mu svoje srdcia dokorán, aby sme mali istotu viery, že Pán nás prijme ta, kde nám otvoril vstup On, svojím dielom spásy. A preto „*Bdejte teda, lebo nevíete dňa ani hodiny!*“ *Amen*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, v pokore a zahanbení Ti ďakujeme, že poukazuješ na našu pochabosť, že si nevieme usporiadať v živote, čo je skutočne hodnotné a dôležité. Ďakujeme, že si nám dal uzrieť, ako veľmi je dôležitý náš vzťah s Tebou, že by sme Ťa nielen tak naoko, ale skutočne a oddane milovali. Tak ako si miloval Ty nás, veď si za nás priniesol tú najväčšiu obeť.

Právom Ti patrí to prvé miesto v našom živote, predsa tomu tak nie je, nevieme si vážiť tú výsadu, že môžeme byť Tvoji. Odpusť našu nedbanlivosť, ľahostajnosť, odpusť, že si zakladáme na vlastných skutkoch a nie jedine na Tvojej milosti, aj čo sa týka vstupu do Tvojho kráľovstva.

Nechceš, aby sme dopadli ako pochabé panny, ktoré niečo zanedbali a potom panikárili a neboli na svojom mieste – napokon márne volali pred zatvorenými dverami. Ty nechceš, aby si raz aj nám musel povedať: *Nepoznám vás, odíd'te*. A preto nás dnes varuješ a vyzývaš, aby sme nastúpili na cestu života s Tebou. Daj nám bdelosť, vytrvalosť a lásku k Tebe, aby sme boli a zostali pripravení, keď prídeš, aby si nás voviedol ta, kde Ťa budeme môcť vidieť z tváre v tvár, kde niet smútku ani bolesti, ale je večná radosť s Tebou. *Amen*